

Verzet tegen voorzittersbeschikking

Ontstaan en loop van het geding

Bij schrijven van 16 oktober 2003 wordt door verweerster aan appellant medegedeeld, dat verweerster besloten heeft appellant als leerkracht te ontslaan per 1 februari 2004 op grond van artikel 13 lid1, sub e, van de overige voorwaarden behorende bij de akte van benoeming zulks op basis van het ongeschiktheidsadvies van 29 juli 2003.

Bij beroepschrift met bijlagen van 26 november 2003 komt appellant in beroep tegen voormeld besluit.

Bij brief van 12 december 2003 deelt de gemachtigde van verweerster mede dat bij schrijven van 28 november 2003 het besluit van 16 oktober 2003 is ingetrokken. De gemachtigde gaat er in deze brief vanuit dat het beroep eveneens ingetrokken zou dienen te worden.

De intrekking van het ontslagbesluit is aan appellant persoonlijk medegedeeld waarbij tevens is vermeld: De tekst van deze brief was niet geheel correct. Hierbij treft u een nieuwe brief aan, waarbij u thans ontslag wordt aangezegd, met inachtneming van een opzegtermijn per 1 maart 2004.

Bij schrijven van 4 februari 2004 deelt de gemachtigde van appellant mee dat zij niet tegen het tweede ontslagbesluit in beroep is gekomen.

De voorzitter van de Commissie heeft bij uitspraak van 11 februari 2004 appellant niet-ontvankelijk verklaard in zijn beroep met als motivering dat het besluit van 16 oktober 2003 was ingetrokken en daarmee de grondslag aan het ingestelde beroep was komen te ontvallen.

Bij verzetschrift van 13 februari 2004 is de gemachtigde van appellant tegen deze voorzittersbeschikking in verzet gekomen.

De verzet behandeling heeft voor de voltallige commissie plaatsgevonden op 12 maart 2004 te Eindhoven.

Ter zitting is verschenen de gemachtigde van appellant.

Zij heeft de zaak mondeling toegelicht en vragen van de Commissie beantwoord.

Het oordeel van de Commissie

Er is in deze sprake van twee ontslagbesluiten. Het eerste ontslag besluit is ingetrokken en direct is een tweede ontslagbesluit genomen.

Gebleken is dat de inhoud van de ontslagbesluiten materialiter hetzelfde is, alleen de opzegtermijn verschilt. In feite had het eerste ontslagbesluit niet ingetrokken behoeven te worden; volstaan kon worden met een correctie daarvan.

Het tweede ontslagbesluit is zozeer een voortzetting van het eerste ontslagbesluit dat het daarmee te vereenzelvigen valt. De redelijkheid en billijkheid brengen alsdan met zich dat tegen het tweede ontslag besluit niet afzonderlijk beroep behoeft te worden ingesteld, maar dat het beroep tegen het eerste ontslagbesluit zich mede uitstrekt tegen het tweede besluit.

De Commissie wordt in deze opvatting gesterkt door het bepaalde in de artikelen 6:18 en 6:19 van de Algemene wet bestuursrecht. Een belanghebbende kan niet steeds gedwongen worden opnieuw bezwaar te maken of beroep in te stellen tegen nadere vervolgbesluiten.

De beslissing

De Commissie voornoemd,

Rechtdoende:

Verklaart het verzet gegrond.

Deze beslissing is gegeven te Eindhoven op 12 maart 2004 door mr A.F.M. Schrickx, voorzitter, mr. H.P.H van Griensven, C.B.M. Evers, mr. drs. W.G.A.M. Veugelers en mr. Th.M. Dorn, leden, in tegenwoordigheid van G.H. Gerritsen, waarnemend-secretaris.